

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1655

§. 15. At illi constituerunt ei triginta argenteos. v. 15.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

Domine Deus, an non quotidie hoc fit: ut quis secularia lucretur, etiam saepe unicum teruncium, vel haustum vini, vel verbum luxuriosum, aut curiosam vestem, an non te deserit homo, tuam enim legem deserendo, deserit te.

Ah Domine nimis verum est hoc, peccavi veniam deprecor, gratiam imploro, post hac cautius discam mercari, & tecum manere, tuis verbis credere & obedire, ne in graviora incidam peccata, ut hic discipulus Iudas qui post invidiam vendidit ex avaritia Magistrum.

§. 4. *Et ait illis quid vultis mihi dare & ego vobis eum tradam: v. 15.*

Ecce malum quod sequitur ex passionibus inordinatis, nempe, mi Iesu, tui derelictio, ex derelictione tui proditio, ex proditione desperatio, ex desperatione mors violenta, & aeterna tandem damnatio. Audiamus unum ex his passione actis: *quid vultis mihi dare:* (1 Timot. 6. 10.) Ecce cupiditas! radix omnium malorum. nam petit stipendium, ad faciendum malum, quod malum? Et ego eum vobis tradam. quem eum? Dominum meum, & Deum vestrum, virum sanctum, Prophetam Domini, Messiam, quem vos odistis? Principes, eum ego discipulus eius vobis tradam ad occidendum, propter mercedem pecuniae. Quis iam neget pecuniae obedire omnino?

Quot Iudae adhuc hodie supersunt, qui ob pecuniae lucrum Christum in membris suis produnt, fidem sanctae Romanae Ecclesiae, extra quam nulla salus relinquunt propter conjugem, propter villam, propter officulum, quot inde oriri videmus proditiones, maledicta, coniurationes, falsas accusationes, furta, rapinas! & alia peccata quae animus horret referre enormia! Et quot hinc desperationes, quot mortes violentae, quot praedae inferni! id autem ideo, quia tibi nec fidere, nec te sequi voluerunt Domine.

Non mihi sic fiat precor mi Iesu, si seductus a te fors recessi ob avaritiam, vel etiam concupiscentiam, & ab ea in aliquod peccatum incidi, cupio emendare, & tibi deinceps adherere, tibi servire, miserere mei, miserere peccatoris, ne vel mors insperata, vel damnatio aeterna reum assequatur.

§. 5. *At illi constituerunt ei triginta argenteos. v. 15.*

Scitur ex communi adagio: *servitium oblatum & iniquum rard gratum esse vel ratum.* plane ita, video in Iuda, offert Iudaeis servitium iniquum, & petit mercedem iniquitatis. quid illi spoliunt pro iniquitate? triginta argenteos qui sunt sane pauci & viles praeter tanta mercede. Vide anima mea huius miseri illusionem, & miser hic, caecus ex avaritia & livore, sine fide, sine Deo tam paucos nummos acceptat pro mercede tantae iniquitatis, ut pro ea Dominum suum vendat, prodatur omnemque fidem frangat,
 ☉ infc-

ô infelix mercator & animam & corpus tali mercatura mittis in gehennam!
non vides quid agas?

O Domine, impertire mihi obsecro gratiam, ne unquam ita cæcus fiam,
aut avarus, ut argento vel auro tuam iustitiam divendam. Firma ani-
mum meum in bono, ne vel pro millibus millenis coronatorum vel etiam
pro luctando toto mundo iniquitatem operer, vel minimum peccatum ve-
lim committere, quid enim mihi proderit omnia & me ipsum una per-
dere!

§. 16. Et exinde quarebat opportunitatem ut eum traderet. v. 16.

Vilis profecto animus fuit ille, qui tan. vili & parvo pretio voluit vende-
re vitam, non simplicis cuiusdam hominis, aut alieni, sed Prophætæ, Dei &
magistri sui in vindictam reprehensionis non in unum seorsim intortæ, sed
in communem discipulorum massam, & quidem tam leniter quam sonant
hæc verba: *quid molesti estis huic mulieri? opus enim bonum operata est in me:* quid o-
ro mitius potuit dici à Domino? qui docebat discipulos veritatem & inten-
tionem mulieris patefaciebat, pro ipsorum quiete: sed quid? Malitia homi-
nis tanta est & superbia, vel livore semel concepto remittere nolit vindictâ:
sed malit petire, dummodo noceat.

O Deus, præsta mihi hanc gratiam ne unquam vi divitiarum, aut hono-
rum aut dilitiarum aut livoris eo usque deducar, ut te, vel proximum
meum offendere quo vis modo sive in omnibus bonis fortunæ, sive corpo-
ris mediter, sed è contra benefacere semper.

§. 17. Prima autem die Azymorum accesserunt discipuli ad Iesum dicentes: ubi vis
paremus tibi comedere Pascha. v. 17.

His ita se habentibus appropinquabat dies prima azymorum: boni ergo
discipuli & solliciti de Paschate servando juxta morem Iudæorum & præ-
ceptum Dei in lege Moyfis servando, Magistrum interrogant, ubi vis pare-
mus tibi comedere Pascha? quasi dicerent: Iudæi hoc festo imminente se præ-
parant ad Pascha celebrandum. Nos Iudæi sumus, & mādato Dei obedien-
tes, indica igitur nobis locum ubi vis paremus hospitium, in quo per festivos
dies morari possis, & inibi manducare Pascha, multi enim hospites difficilia
reddent diversoria: ecce stamus accincti, tu modo jube, & factum pura, vere
boni discipuli & Dei amantes & præcepta ejus custodientes, non uti Iudas
ille proditor Deo invidabant & servire detrectabant, sed Domino suo bene
volunt & servire desiderant. Et ecce quam dispar exitus etiam & merces! hi
modo gloriantur in Cælis apud Dominum suum & sanctos eius, ille dam-
natus cruciatur apud inferos cum diabolo & angelis eius. D.